

РАЗГОВОР С ГЕОРГИ МИШЕВ

*за негативното отношение на властта към
Клуба за подкрепа на гласността и преустройството
и към Комитета за екологична защита на Русе*

Р. Узунова: Георги Мишев? Румяна Узунова ти се обажда.

Г. Мишев: А, Румяна, здравей!

Р. Узунова: Здравсти. Бих искала да взема от теб интервю за Дискусионния клуб за подкрепа на гласността. Защото тези дни във в. „Льо Монд“ пише, че на 16 декември в дома на Георги Величков са се събърали членове на Дискусионния клуб и събранието било разтурено, и така нататък. Би ли ми казал няколко думи по този повод и изобщо имали пречки пред дейността на клуба? Какво сте направили до сега? На какво се надявате? Какво е постигнато, какво предстои – в този смисъл?

Г. Мишев: Ами аз какво мога да кажа? Те са вече известни нещата. Клубът до сега няма никаква дейност, защото официално не е разрешен. Ало?

Р. Узунова: Да, да, чувам.

Г. Мишев: Официално не се отпуска никакво помещение, където да се водят тези разговори, тези дискусии. Той не е нелегален, няма нищо конспиративно в този клуб. И самият факт какви хора участват в него – това са български писатели, философи, научни работници и т.н.

Р. Узунова: Все известни хора...

Г. Мишев: Да. И е абсолютно в подкрепа на реформите, на преустройството, на новия дух на гласността... Аз не виждам защо е тази паника сред някои хора, защо така се посреща? Както беше, разбира се, посрещнат на времето и нашият клуб за Русе, нашият комитет...

Р. Узунова: И за него бих искала да те попитам: Как възниква, защо така изведнъж лошо отношение имаше и към него, след като е една благородна задача за Русе... амбиции, помощ?...

Г. Мишев: Ами стана едно разминаване просто, едно неразбиране на смисъла на този комитет. И убедихме се, че новото мислене много трудно става, много трудно влиза в действие, много по-лесно се мисли по стария начин и се действа по стария начин. Веднага бяхме обявени за демагози, веднага бяхме викани къде ли не... и някои хора ни помислиха едва ли не за конспиратори, контрареволуционери и т. н. Това показва още колко в начален стадий, в начален етап се намира нашата демокрация. Демокрация казах, а не демократизация...

Р. Узунова: Да, странно ми се вижда, тъй като и в последните партийни документи, в последния доклад на Тодор Живков пише за тези, нали, самоуправляващи се организации, които да бъдат не само партньор, ами и опонент. Доколкото виждам, смисълът на Дискусионния клуб... Чуваш ли ме? Той би искал... Моля?

Г. Мишев: Да, чувам те. Да съдействаме на официалните власти. Това, което те не могат, не можеха да свършат, обвързани от най-различни споразумения двустранни, многостранни, договори и т. н., това можеше обществеността да го свърши. И както в края на краищата го и свърши. Защото знаете, че вече няма хлор в Русе...

Р. Узунова: Няма, а?!

Г. Мишев: Няма.

Р. Узунова: По-хубав резултат от този!

Г. Мишев: Да, така че напразно някои хора така го изтълкуваха. И разбира се, и нас ни наказаха и станаха едни...

Р. Узунова: Неприятни неща!

Г. Мишев: Неприятни последици...

Р. Узунова: В какъв смисъл наказания? Аз със Светлин Русев говорих и той ми каза, че все пак, нали, продължава да е художник, да си прави изложби, въпреки че е изваден от състава на ЦК, и нали, не е вече директор на Картинната галерия...

Г. Мишев: Да.

Р. Узунова: А на тебе?

Г. Мишев: Ами аз, какво? Аз работя в киното пак. Групата (на писателите), където членувах, беше закрыта уж случайно – това беше групата на профсъюзите. Тази група, по едно съвпадение... как стана, никой не ни обясни, никой не ни извика... закриха я. И трябваше да се върна в киноцентъра, където преди години бях работил там като редактор, и сега съм там. Това е положението.

Р. Узунова: А защо мислиш, че след като стана ясно, че Комитетът за защита на Русе всъщност е изиграл такава добра роля, защо сега се пречи и на Дискусионния клуб? Ало?

Г. Мишев: Ами защото продължават да действат старите механизми, старата инерция. Аз не виждам друго обяснение, не виждам.

Р. Узунова: А това вярно ли е за... че на 16 декември в дома на Георги Величков е имало събиране на клуба и че то е било разтурено?

Г. Мишев: Ами и аз го чух, но не знам. Не съм се виждал с Георги Величков, лично от него нищо не знам. Аз бях малко в провинцията, вчера се върнах...

Р. Узунова: Във връзка с Дискусионния клуб: досега съм взела интервюта от академиците Шелудко и Дацев, от Юлий Стоянов, от Валери Петров, от Михаил Величков. Нали, даваш ми разрешение и твоето интервю да го прибавя към интервютата на другите хора?

Г. Мишев: Ами разбира се, аз нищо лошо не виждам в това.

Р. Узунова: Разбира се, разбира се. Имаш ли надежди, че ще се преодолее това негативно отношение към един клуб, чиито задачи нито са противодържавни, нито са някакви революционни, а всъщност са успоредни на политиката, която се обявява?

Г. Мишев: Да, сигурен съм, че ще настъпи обрат. Просто ще седнат двете страни и ще поведат диалог, защото досега диалог няма.

Р. Узунова: Засега е монолог... И защо мислиш, че средствата за масова информация – радиото, телевизията, вестниците, ред не пишат за този Дискусионен клуб?

Г. Мишев: Ами защо?! Защото още старият дух вилнее в тях. Ако ти кажа, че откакто стана изключването ми...

Р. Узунова: От къде, от къде?

Г. Мишев: ...от нито едно списание, нито радио, нито телевизия, нито един не се е обаждал нещо да ми поиска или като по-рано, някакви поръчки да ми даде!

Р. Узунова: Изключването от къде?

Г. Мишев: От Партията.

Р. Узунова: А, да. А в киното?

Г. Мишев: В киното засега няма такова отношение. Но специално средствата за масова информация... имам там доста спрени неща и не ги публикуват, не излизат...

Р. Узунова: Правят се, че те няма, така ли?

Г. Мишев: Разбира се, каузата е напълно благородна, напълно хуманна и е в посока на новото мислене. Не може да не се успее!

Р. Узунова: Дано, дано! Пожелавам ти големи успехи през идната година, здраве, живот, и всичко най-хубаво!

Г. Мишев: Всичко добро.

(Георги Мишев, писател и киносценарист; председател на Русенския комитет. Недатирано интервю, но вероятно от началото на януари 1989 г., ролка № 281)